

Ze sborových akcí

Po	14. 11.	18:00	do 19:30; mladší mládež
Út	15. 11.	14:30	setkání nejen pro starší věkem
Út	15. 11.	19:00	ekumenická biblická hodina (Pavel Filipi)
St	16. 11.	16:00	náboženství pro děti a konfirmandy
St	16. 11.	18:00	dorost
Ne	20. 11.	9:30	ekumenické bohoslužby s CČSH (Daniel Majer), VP. Odpoledne vycházka po Praze
Po	21. 11.	18:00	do 19:30; mladší mládež
Út	22. 11.	14:30	setkání nejen pro starší věkem
Út	22. 11.	19:00	biblická hodina
St	23. 11.	16:00	náboženství pro děti a konfirmandy
St	23. 11.	18:00	dorost
Ne	27. 11.	9:30	bohoslužby (Ester Čašková), 1. neděle adventní, VP
Po	28. 11.	18:00	do 19:30; mladší mládež
Po	28. 11.	19:00	adventní ekumenické shromáždění u sv. Václava v Resslově ulici (v duchu Taizé)
Út	29. 11.	19:00	biblická hodina
St	30. 11.	16:00	náboženství pro děti a konfirmandy
St	30. 11.	18:00	dorost
Ne	4. 12.	11:00	do 16:00; adventní trh (ve 14 hodin divadlo pro děti - Zlatovláska)
Út	6. 12.	14:30	koncert nejen pro starší věkem (M. Novák - klavír, housle)
Út	6. 12.	16:30	schůzka křesťanské služby
Pá	9. 12.	18:30	Setkání nejen střední generace: Monty Pythons putují po cestách náboženství a filosofie a jiné techtle mechtle - bez rozlišení věku přístupno jen těm, kteří mají smysl pro anglický humor

---

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb*, *Jana Šarounová* a *Barbora Uličná*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem L^AT_EX 2_ε připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangelnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Krabice už jsou v Bohemce

Obsah

Jděte ke všem národům	2
Vytvářet pocit, že je stále někdo „doma“	4
Reformované hádanky pražské	8
U nás v Mitfordu	9
Ze sborové knihovny I.	10

Jděte ke všem národům

Kázání Petra Pokorného na Vinohradech 23.10.2011 Text: Mt 28,16–20

Čtení Dn 12,1–3; Mt 25,31–40

1. V Matoušově evangeliu se 2x mluví o všech národech – zde a v oddíle který jsme četli od stolu Páně. Církev se tady stává pokračovatelem biblického Izraele, který měl reprezentovat Boha před všemi národy. Přitom to tu zní skoro jako protimluv: Ježíšovi žáci jsou oslabeni, protože Jidáš odpadl, takže je jich jen 11, a navíc místo obdivu k Ježíšovi, jak se o tom píše na začátku, někteří pochybovali. O tom se v církvi moc nemluví, ale Matouš to věděl a zmínil se o tom. Připomínalo mu to církev jeho doby a chtěl to na ni vztáhnout. Pokusím se ho napodobit a vztáhnout to na církev dnes.

Rozdíl je zřejmý. Dnešní církev není početně oslabena o jednu dvanáctinu, ale v ČR zhruba o dvě třetiny. Jsou tu ale i podobnosti: Ježíšovi žáci už překonali šok hrozícího nebezpečí a objevují se na scéně. Ještě pořád jsou mezi nimi někteří, kteří přišli, aby viděli své přátele, ale o Ježíšovi v duchu pochybují. Přesto už přišla chvíle očekávání.

2. Tu k nim Ježíš přistupuje. Sám se ujme iniciativy a přichází mezi ně. To si zpřítomňujeme dodnes ve shromážděních při čtení a výkladu apoštolského svědectví nebo při slavení VP. Učedníkům se asi ulevilo a čekali,

že Ježíš je ochrání před vnějším světem. Nezklamali se a pozdější církve se jim skutečně stala domovem. Ale to je jen jedna stránka. Ježíš své stoupence překvapuje tím, že je zasazuje do té nejširší souvislosti celého světa: Mluví o své pravomoci „na nebi i na zemi“ a posílá je „ke všem národům“. Hned na začátku je upozorňuje, že jejich totožnost se utváří na horizontu světa, který zahrnuje všechny lidi, ne (v naší souvislosti) jen křesťany, a jejich poslání se vztahuje právě k tomuto horizontu. Ještě jsou malou skupinou v rámci synagogy, ale nemohou utéct před perspektivou, do níž je staví Ježíš.

3. Jak ale máme komunikovat s dnešním světem, když nám nenaslouchá a namnoze o nás ani neví? – Vzkříšený Ježíš své stoupence překvapivě nenabádá, aby všude zvěstovali, že je Syn Boží, ale aby ze všech národů dělali jeho učedníky. To znamená, že je mají učit zachovávat všechno to, co je učil. Matoušovo evangelium to shrnuje do pěti Ježíšových řečí, z nichž první je Kázání na hoře. Tam mluvil o tom, že cílem dějin i lidských životů je království Boží. Že na chudé je třeba myslet a věnovat jim pozornost, protože na ně myslí Bůh sám, ale že jim ne-

SOLA FIDE – Ceník 2011

Ceny	Ubytování se snídaní	Ubytování s polopenzí
Osoba nad 12 let	375,-Kč /noc	450,-Kč /noc
Dítě od 3 do 12 let (včetně)	315,-Kč /noc	375,-Kč /noc
dítě do tří let na přistýlce (včetně)	50,-Kč /noc	
pobytová taxa	Cca 20 Kč dospělá osoba/den	

Ceník vleků najdete na www.cerna-hora.cz.

✕

Prosíme, abyste v případě zájmu o dovolenou v Janských Lázních vyplnili tento anketní lístek (předběžnou přihlášku) a odevzdali jej sborové sestře do 1. prosince 2011.

Jméno a příjmení	Věk	Mám zájem o dětskou postýlku (ano/ne)

Rád(a) bych byl(a) ubytován(a) s:

Janské Lázně 2012

Rádi bychom vás pozvali na společnou zimní dovolenou v rekreačním zařízení SOLA FIDE v termínu

Od soboty 18. 2. do pátku 24. 2. 2012

- ☞ **Ubytování** je ve dvoulůžkových (a několika třílůžkových) pokojích (většinou mají pokoje koupelnu a WC, některé pokoje mají přistýlky, k dispozici jsou 3 dětské postýlky). Místa je dost, přesto pokud by se nedostávalo, je možné ještě dát na některé pokoje molitany (kdo by chtěl být v pokoji se třemi postelemi ve čtyřech, je to také řešení – hlavně pro ty, kdož mají menší a skladnější děti).
- ☞ **Stravování** v ceníku je cena polopenze, odběr stravy je možné na místě domluvit podle potřeby (začíná se večerí 18.2. a končí snídaní 24.2.). Stejně jako v loňském roce bude v poledne k dispozici polévka.
- ☞ Při obsazování jednotlivých pokojů se budeme snažit vycházet z vašich přání, a proto bychom rádi požádali ty z vás, kteří po-

jedou sami nebo naopak ve větším počtu, aby věnovali pozornost té části níže uvedeného dotazníku, kde je možné uvést, s kým si přejete být ubytováni.

- ☞ **Cena za pobyt** pod tímto textem je tabulka s ceníkem, podle kterého si můžete spočítat cenu pobytu. V tomto roce SOLA FIDE požaduje zálohu na pobyt ve výši 1000 Kč na osobu. Tu je nutné složit do **10.1.2012** (informace o tom, jak a komu zálohu skládat, budou ve farní kanceláři). Pokud pobyt zrušíte, je potřeba zaplatit storno poplatek (při zrušení méně než 14 dní před příjezdem 50% a méně než jeden týden před příjezdem 100% z ceny ubytování. Pokud nepojedete z důvodů nemoci, vybírá se jen manipulační poplatek 100 Kč (je však potřeba mít potvrzení od lékaře).

V nastávající sezóně nabízíme pobyt pouze s polopenzí. Snídaně budou probíhat v čase 7.30 –9.30 hod, večere 17.00–18.30 hod. Ubytování bude připraveno v sobotu po 14. hod, pobyt začíná společnou večerí v 17:30 hodin a končí v pátek ve 14:00.

pomůžeme (třídni) nenávisť. Že nepřátelům máme proto přát jen dobré, včetně podílu na království Božím (tady nejde o citovou lásku k protivníkovi, ale o to, k čemu máme směřovat, když s ním jednáme). Nebo že se nemáme starat jen o vnější zajištění (i když nepopírá, že je potřebujeme). Celým svým jednáním učil Ježíš lidi, jak se mají zastávat slabých, nemocných, žen, dětí, a dokonce demonstrativně dával za vzor neoblíbenou menšinu Samařanů.

To už je srozumitelné. Srozumitelné pro většinu lidí. Tady se s lidmi můžeme domluvit. Misie dnešní doby bude patrně spočívat v tom, že lidé se budou ptát po základech toho, co sami uznávají za dobré. A slušných lidí bez Krista je hodně, takže nám může rozumět celý svět. Když se nad tím zamyslíme, zjistíme, že je to vlastně všechno obsahem Všeobecné deklarace lidských práv, kterou mnoho států zahrnuje do svých ústav. Ježíšovo učení vlastně slaví úspěch u „všech národů“ a nás křesťany to dost zaskočilo. Co tedy máme navíc?

4. Ještě než na to odpovím, musíme se zastavit u jedné skutečnosti. Všeobecná deklarace lidských práv je často ignorována. Lidé s ní většinou souhlasí, ale nevěří, že by se dala naplnit. Ježíš byl podle nich hodný člověk, ale idealista. Těhle nejistoty využívají jiní lidé, kteří sice dobré uznávají, ale už vůbec nevěří v jeho budoucnost. Jejich hřích není v mravní zvrácenosti, jak si to někdy předsta-

vovali reformovaní evangeličtí předkové, ale opravdu v tom, že ztratili naději. Jsou špatní, protože ztratili perspektivu. Někteří mravní lidé jim připravují cestu tím, že sami ztrácejí naději. Často říkají: Ti darebáci budou mít vždycky náskok. Tak se to jeví: Dobro je slabší než zlo. Bořit je přece snazší než stavět.

5. Teď už je zřejmé, co máme navíc: Zkušenost s novou Ježíšovou přítomností je ujištěním o tom, že to, co on reprezentoval, má budoucnost. Ježíš je na hoře – „nahore“. To je klíčová pozice. „Je mi dána veškerá moc“ neznamená, že Ježíš všechno diriguje a inscenuje každou příhodu našeho života. To by nás degradoval na loutky. Je všemohoucí v tom smyslu, že reprezentuje všemohoucího Stvořitele a že „přijde soudit živé i mrtvé“. O tom jsme četli od stolu Páně. A nebude soudit podle toho, jak člověk znal katechismus, ale podle toho, k čemu směřoval jeho život. Co dobrého dělal nebo nedělal. Je tedy víra zbytečná? Rozhodně ne. Bez víry bychom na tom byli jako ti slušní lidé, kteří se mravně rozhořčují a rezignovaně mluví o tom, že darebáci mají vždycky náskok. Jen když vezmeme vážně to, co nám Ježíš (živý Ježíš) říká: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“, budeme pro okolní svět povzbuzením a nadějí a sami si uvědomíme, co nám bylo jako pečeť potvrzeno křtem. Život takového člověka je sice náročnější, ale také zajímavější a lidštější.

Vytvářet pocit, že je stále někdo „doma“

Rozhovor s Monikou Chábovou a Martou Kadlecovou o Křesťanské službě v našem sboru (2. část)

V první části rozhovoru v minulém čísle jsme s Monikou Chábovou (MCH) a Martou Kadlecovou (MK) hovořili o pojetí Křesťanské služby v minulosti i o tom, jaká je její současnost v našem sboru. Ve druhé části se zamyslíme nad tím, zda je vůbec nutno takovou činnost institucionalizovat a co by mělo být její hlavní hybnou silou.

Marta Kadlecová – dlouholetá vůdčí postava vinohradské KS, Monika Chábová – současná vedoucí naší KS. Jak se jmenuje Tvá současná pozice Moniko, jak dlouho ji již vykonáváš?

MCH No, je to již 12 let.

MK Mě moc upoutalo, s jakým zájmem se Monika zapojila, když se začala účastnit činnosti KS. Vnesla k nám i profesionální pohled, neboť profesně měla k naší činnosti blízko, to bylo pro mne tehdy moc poučné! Proto jsem také v té době staršovstvu navrhla, aby Moniku vedením naší KS pověřilo.

MCH A jak se jmenuje? Jsem předsdkyně KS vinohradského sboru.

Když existuje předsdkyně, asi se tedy jedná o instituci s jasnou strukturou a pravidly. . .

MK No, dříve to bylo opravdu úplně zvlášť, dokonce KS měla vlastní hos-

podání, nezávislé na sboru. Členové sboru dávali příspěvky zvlášť na KS. Nyní jde jen o součást činnosti sboru, nejde o instituci.

MCH Ano, já to vnímám tak, že když někdo má chuť do něčeho se zapojit, něco podniknout, pak moje role je poskytnout

mu zázemí, nasměrovat ho, prostě aby bylo vše připraveno pro činnost, která vychází z aktivity účastníků KS. Hlavně tedy jde o organizaci, zastřešení. Žádné svazování organizovaností.

Proč je KS třeba, v čem je rozdíl mezi bratrsko-přátelskou službou neorganizovanou a službou KS?

MCH Ano, právě v té organizaci a trvalosti činnosti – že nejde o jednorázovou pomoc či činnost závislou na jednom člověku, na jednom bratrsko-přátelském vztahu. Ale bratrsko-přátelský vztah mezi jednotlivci může samozřejmě vzniknout i na základě

Ze schůze staršovstva FS ČCE Vinohrady konané dne 10. listopadu 2011

- Staršovstvo se seznámilo s manželi Sergejem a Naděždou Shvartsovými, kteří žádají o křest syna Maxe, a stanovilo termín křtu při bohoslužbách na neděli 20.11.2011,
- zabývalo se ustavením a organizací tzv. „Ideové komise“, která má již brzy začít fungovat jako poradní orgán staršovstva a kazatele,
- přesunulo termín svého výjezdového zasedání z organizačních důvodů až na leden 2012,
- projednalo sborový program do konce roku 2011,
- rozhodlo letos neumísťovat do kostela vánoční stromček, vánoční výzdoba bude jiná,
- zabývalo se otázkami vyučování ve sboru, katechezí a termínem konfirmace v závěru roku 2012,
- věnovalo se přípravě odpoledne pro rodiče na téma výchovy v lednu 2012,
- oceňuje a vyslovuje poděkování s. Ester Slaninové za její varhanickou službu,
- projednalo řadu hospodářských záležitostí sboru, mimo jiné rozhodlo o příspěvku sboru v Přešticích formou finančního daru ve výši 10.000,- Kč na vybudování komunitního centra, rozhodlo o nákupu potřebného softwaru pro sborovou kancelář, s díky usneslo odměny sborovým zaměstnancům a spolupracovníkům,
- zabývalo se ideou „partnerského sboru“, zda a jak podpořit menší či starostmi svírané sbory naší církve formou navázání „partnerství“ (např. Rumburk atd.) a rozhodlo otevřít sborovou rozpravu o tomto tématu,
- vyslechlo pozvání sborové Křesťanské služby k přípravě a roznášení vánočních balíčků pro starší a osamělé členy sboru a vyzývá zájemce o pomoc při této činnosti, aby se informovali u sborové sestry.

Paganiniho koncert, což jej motivovalo ke snaze stát se nejlepším klavíristou své doby. Jako první uspořádal celovečerní klavírní koncert – recitál.

Styl jeho hry byl na svou dobu velmi převratný. Zatímco všichni dřívější klavíristé i jeho současníci, jako například Mendelssohn, hráli s rukama při klávesách a bez zbytečných pohybů, on ze svých koncertů udělal show. Začal nedbalou poklonou, zasedl ke klavíru a s rozmachem udeřil do nástroje. Mnoho klavíristů jeho stylem opovrhovalo, žádný ovšem nemohl nevidět, že jeho vir-

tuosita je nepopíratelná a jeho technika i muzikální cítění geniální. Jeho hudební talent je považován za jeden z největších v dějinách.

Bedřich Smetana, který se dlouho nemohl jako skladatel prosadit, poslal F. Lisztovi své skladby k posouzení. F. Liszt je nejen ocenil, ale Smetanu jeho hodnocení výrazně povzbudilo. Lisztův dopis si dal za rámeček, a měl ho tak na očích i po celý svůj další život. Dá se tak říci, že F. Liszt tímto způsobem významně zasáhl i do vývoje české hudby.

Petr Kubánek

Strom života

Krásný film, který stojí za to vidět. Stačí mít otevřenou mysl, vůli trochu přemýšlet, ale také být ochoten na sebe prostě jen nechat působit to, co člověk vidí a slyší. Základ příběhu je zdánlivě prostý: dospívání na malém městě v 50. letech, komplikovaný vztah s otcem (mimo chodem, takhle dobře hrajícího Brada Pitta jsem snad ještě neviděla) a později smrt mladšího bratra, se kterou

se nikdo z rodiny není schopen zcela vyrovnat. Nebyl by to však Terrence Malick, aby na pozadí tohoto soukromého dramatu nepřidal něco mnohem víc. Film je také meditací na knihu Job, předkládá nám nádherné obrazy přírody a vesmíru, pokládá nejrůznější otázky? A vlastně je dost těžké o něm psát. Špatně hledám slova. To musíte vidět!

Tereza Uličná

Ze schůze staršovstva FS ČCE Praha Vinohrady dne 13. října 2011

- s lítostí vzalo na vědomí rezignaci sestry Heleny Wernischové na členství ve staršovstvu a děkuje jí za dosavadní práci ve staršovstvu,
- na uvolněné místo povolalo 1. náhradníka – br. Jakuba Šilara,

aktivitu KS, to by bylo dokonce ideální, aby organizace vlastně vůbec nebyla vidět, aby nikoho nesvazovala, aby každý dělal, co ho baví a těší.

MK A také úloha KS je právě v tom zaměření hlavně na ty, kterým se z jakýchkoliv příčin toho bratrsko–sesterského přátelství nedostalo,

v tom zacílení.

MCH Malinko institucionalizace tady je, ale nejlepší je, když to účastníci nevnímají... (úsměv).

Vnímám, že v podstatě jde o řád, o pravidelnost a kontinuitu, o přehled o potřebách členů sboru. Konají se schůzky KS, vytváří se seznam potřebných činností, jejich rozdělování...

MCH Ano, to je asi hlavní důvod, proč má cenu KS provozovat, zachovat a věnovat se jí.

Činnost KS zajisté potřebuje i finanční podporu a zajištění. Jak jsme již uvedli, dříve KS získávala prostředky na svou činnost různými bazary, akcemi, přijímaním cílených darů...

MCH MK Ano, nyní jsme naprosto

svázáni se sborem a jeho hospodařením, když potřebujeme nějaké finanční prostředky, požádáme staršovstvo sboru. A tak to asi má i být, KS dělá sborovou službu.

Inspirací či motivem k činnosti může být mnoho. Můžete uvést hlavní důvody, proč jste se rozhodly činnosti v KS věnovat?

MK Setkání s lidmi. Sdílení. Pro mne, zvláště v této chvíli, je sbor rodina. Ale i dříve – bylo to pro mne vždy zázemí, na něž se mohu spolehnout. Také to vědomí, že mohu někomu něco ze sebe dát... zároveň ale u setkání s některými lidmi člověk mnohem víc získá, než tam sám může donést! Mám řadu těchto zkušeností.

MCH Mám to podobně. A velmi se mi líbí, že je to i tak krásně mezigenerační.

Věci ovlivňující motivaci je zajisté i zpětná vazba. Jaká je zpětná vazba týkající se práce KS?

MK Je dobrá, já myslím.

MCH Zpětná vazba ve smyslu hodnocení, ta není. Ale reakce obecně bývají pozitivní. Také to, kolik lidí se nakonec do akcí pořádaných KS zapojí – to je vlastně pro mě velmi povzbuzující.

Když by vinohradská KS z jakéhokoliv důvodu zanikla, skončila, čím myslíte, že by se to nejvíce, či nejdříve projevilo?

MCH (úsměv) Sborová sestra Jar-

mila by asi měla více práce, protože by se určitě snažila spoustu aktivit KS zachovat. Například přání starším členům sboru k jubileím, návštěvy osamělých nebo nemocných, technické zajišťování rodinných nedělí, servis při pastorálkách a sborových setkáních... Asi by zanikla spousta nyní neviditelných činností. Také by asi částečně ustalo mezigenerační setkávání, o něž se také snažíme při našich akcích.

Předpokládejme, že čtenář tohoto rozhovoru by se rád do činnosti KS zapojil, ale třeba se stydí, třeba má strach, že když se zapojí a následně zjistí, že to není jeho „šálek kávy“, pak vlastně zklame. Že to bude závazek, břemeno...

MK Stydět ani bát se rozhodně nemusí, určitě by byl radostně přivítán. A udělal by radost mnoha lidem. Klidně je možno se zapojit opravdu jen na čas, nebo jen na určitou akci či činnost...

MCH ... a pokud by se někdo měl chuť zapojit a měl by strach, že nepokryje svými schopnostmi celé spektrum činnosti KS, nemusí se bát! Každý může začít dělat to, co se mu líbí, co mu dělá radost. Nikoho nemusíme k činnosti, která mu není příjemná. Mým cílem je, aby každý, kdo chce ve sborové oblasti něco dělat, měl možnost a dostal na to prostor a my mu případně pomohli to zorganizovat či nějak zajistit, bude-li to

třeba. Ani to neznamená, že když se někdo zapojí, musí chodit na schůzky KS. I to tak provozujeme – schází se nás třeba čtyři, pět, ale pak na naplánovaných akcích spolupracuje i patnáct lidí – o kterých víme, že se na ně můžeme obrátit.

Čili něco jako síť spolupracovníků, příležitostných pomocníků...

MCH Ano, jsou lidé, kteří se nabídnou – když bude třeba to a to, dejte mi vědět – i to je vítaná forma zapojení se do činnosti KS. Ale ani to není formou břemene, jak říkáš. Zeptáme se, zda může, a když nemůže, nic se neděje. Buď tu akci pokryjeme, nebo nepokryjeme. Vždycky bylo mým přáním, aby nikdo neměl pocit břemene, něčeho, co ho netěší. Každý může dělat, co ho těší.

MK I já to tak cítím, není to břemeno, každý si může zvolit, jakou činnost bude dělat a kdy.

MCH Já nevím, jestli to dovedu dobře vysvětlit. Nejen, že si myslím, že každý může v rámci KS dělat jen to, co ho těší, mít v tom svobodu, ale mít svobodu i v tom, zda se vůbec zapojit.

Kdybychom měli tento rozhovor pojmut jako výzvu, oslovení čtenářů k zapojení se do KS, co byste řekly?

MCH Já nevím. Je záhodno oslovovat, to ano... Hlavní myšlenkou ale ať je opravdu svoboda v tom, zapojit se

Oratorium Kristus F. Liszta na Pražském hradě

Motto: Pravdu tak činíce v lásce, abychom ve všem vyrůstali v něho, v Krista, jenž je hlavou. (List Efezským, 4,15)

To jsou úvodní slova Oratoria Kristus, které bylo provedeno v sobotu 22. října 2011 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Při příležitosti 200. výročí narození věhlasného skladatele a klavíristy F. Liszta ho provedl Kühnův smíšený pěvecký sbor se sólisty a dómským varhaníkem Josefem Kšicou.

V den skladatelova narození 22. října zaznělo oratorium Kristus na výzvu představitelů Maďarska v celé řadě zemí. Praha se stala jedním z významných kulturních center, která na tomto celosvětovém projektu participovala, m.j. díky Mezinárodní společnosti Antonína Dvořáka, která byla hlavním pořadatelem tohoto koncertu a která tak trochu patří k našemu sboru na Královských Vinohradech. Pravidelně zde totiž pořádá vždy první úterý v měsíci své koncerty. Koncert se konal pod záštitou prezidenta republiky, pražského arcibiskupa a dalších významných osobností a institucí. Původně rozměrné dílo bylo zkráceno a upraveno skladatelem Zdeňkem Pololáníkem a uvedení této verze bylo světovou premiérou.

Lisztova matka Anna rozená Marie Anna Lagerová vyrůstala v Rakousku. V 9 letech ztratila rodiče a musela se přestěhovat do Vídně, kde

pracovala jako služka 11 let. 11. ledna 1811 si vzala Adama Liszta v Unterfrauenhaide. Adam Liszt byl amatérský pianista a cellista a pracoval jako úředník na dvoře hraběte Esterházyho. Změnil si německé příjmení List na maďarskou verzi Liszt. Anna se v pozdější fázi svého života starala o svá vnoučata Cosimu (provdanou později za Richarda Wagnera), Blandine a později také Daniela, když jejich otec Ferenc Liszt cestoval po Evropě.

Malý Ferenc Liszt, kterého základem klavírní hry učil již od šesti let jeho otec, projevil záhy výjimečné hudební nadání. Hudbu skládal od osmi let a první koncerty byl schopen absolvovat již v devíti letech. Díky finanční podpoře uherské šlechty mohl od roku 1821 studovat hudbu ve Vídni, kde jej učil Carl Czerny (významný hudební pedagog českého původu) hře na klavír a Antonio Salieri skladbě. Zde se mimo jiné setkal i s Beethovenem, který byl také žákem C. Czerného. Později studoval skladbu v Paříži m.j. u Antonína Rejchy (původem Čecha, významného a ceněného skladatele, který se stal prvním cizincem, jenž byl v Paříži poctěn Řádem čestné legie). Během svého pobytu v Paříži navštívil Liszt

Ze sborové knihovny I.

Zdeněk R. Nešpor: Encyklopedie moderních evangelických (a starokatolických) kostelů Čech, Moravy a českého Slezska

současnosti a uměleckohistorický rozbor evangelického církevního stavitelství v tomto období z pera historičky umění Blanky Altové. Připojeny jsou i mapy geografického vývoje evangelických církví (a starokatolické církve).

- vydal KALICH v roce 2009
- vázaná kniha, 576 stran, 20,9 × 24,5 cm
- úvodní kapitola a encyklopedická část: Zdeněk R. Nešpor (historik a sociolog)
- kapitola o architektuře evangelických kostelů a kunsthistorická revize informací uváděných v encyklopedické části: Blanka Altová (historička umění)
- mapy geografického vývoje církví: Olga Nešporová
- lektori: Prof. ThDr. Pavel Filipi (Vývoj moderního českého evangelictví a starokatolicismu), Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. (Architektura evangelických kostelů a modliteben)

Barbora Uličná

jen do těch činností, které člověk dělá rád. Nebát se závazku, žádný není. Jak to již tady ostatně zaznělo.

MK ... každá činnost i nápad, příspěvek, jsou vítány.

Poslední otázka: Obdivuji vaši energii, kterou sršíte, kde ji berete?

MK Setkávání s druhými, to je pro

mne úžasný zdroj energie. Vzájemnost.

MCH Ano, souhlasím. Já musím říct, že mým velkým zdrojem je také rodina. Kdybych měla jiného manžela, byla maminkou jiných dětí, tak bych nemohla práci, kterou dělám, dělat.

Ptal se Dan Popelář

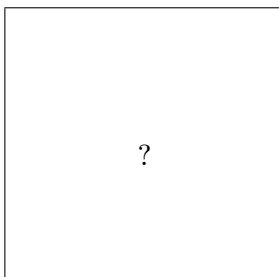
Na hřišti v Novém Světě

Reformované hádanky pražské

Reformované hádanky by se mohly (a snad i stanou) po další rok pravidelnou součástí Hroznu. Půjde o malou „hru“, která si neskromně klade za cíl odhrnout někdy pět, někdy čtyři a někdy i více století a ukázat místa, kterých se v Praze dotýkala reformace, a lidi, kteří ji žili. Pravidla jsou jednoduchá – v každém čísle Hroznu najdete „hádku“, vět-

šinou fotografickou, otázku a možná i nápovědu. Spolu s otázkou bude také napsáno, do kdy je potřeba na ni odpovědět a kam odpověď zanést. A jestli se všechno podaří, jak má, za rok bychom rádi udělali listopadovou procházku po jednotlivých místech, kterých se otázky týkaly, a skončili ji vyhlášením vítěze nebo vítě�ů.

Hádanka první – tři kostely

Na obrázcích vidíte dva pražské kostely a jeden otazník za kterým se skrývá kostel třetí. Všechny tři kostely jsou spjaty s počátky formování naší reformační liturgie. Otázky jsou tedy následující:

Jak se jmenují dva kostely, které jsou na fotografiích?

Jak se jmenuje třetí kostel, který je za otazníkem?

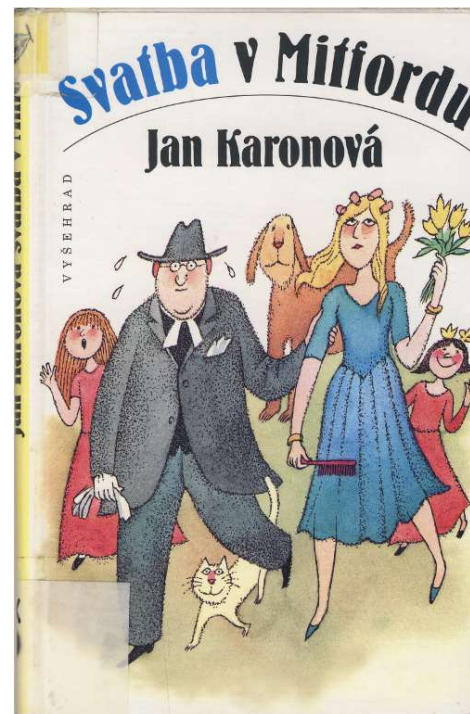
Jaká důležitá liturgická událost

všechny tyto tři kostely spojuje?

Odpovědi na otázky napište do 20. listopadu na list papíru, na který také napište své jméno a věk (rádi bychom hodnotili soutěž v různých věkových kategoriích) a takto napsanou odpověď vložte do bedny označené Hrozen, která je umístěna vzadu v kostele.

Matěj Cháb

U nás v Mitfordu

„Máte něco, co vám udělá radost?“ zeptal se mě doktor, když jsem přišla celá povadlá a v depresi. A pak se mi jako zázrakem – nebo Božím řízením?– dostala do ruky knížka Jan Karonové, U nás v Mitfordu. Je to jedna z těch, které nechcete dát z ruky, i když už je máte dávno přečtené. Příběh stárnoucího faráře v malém městečku v horách je půvabný a inspirující. Ukazuje, že je možné se za lidi modlit a nestydět se jim to říct. Že je možné citovat bibli tak, aby to neznělo pateticky, ale docela přirozeně jako pravé slovo v pravý čas. Je fakt, že citáty z Písma mají v téhle knížce zvláštní moc nad

obrovitým psem Barnabášem, což je zdrojem humorných situací... Jedině biblický verš ho totiž přiměje, aby se zklidnil a lehl.

Obyčejné i zvláštní příběhy, stejně jako charakterů obyvatel jsou tu podány s nesmírnou vlídností a s nadhledem věřícího člověka. Mitfordští jsou stejně jako jejich pastorační lidé chybujiící, ustrašení, nemocní, poznamenaní svou minulostí, nedostatkem lásky či špatných rozhodnutí. A přesto se setkávají s nadějí, že život má smysl a že má cenu se snažit ho druhým udělat radostnější. A jde to i s humorem vůči vlastním slabostem a chybám, s údivem nad nádherným božím stvořením a s hledáním těch dobrých slov a skutků každý den znovu, i když se nám to včera třeba nepovedlo. Našla jsem v té knížce naději. A napadlo mě, že to nemusí být jen bible, ve které hledáme svědectví o lidech, kteří vzali vážně vztah s Bohem ve svém normálním životě. Mohou to být naše životy, naše sbory. Jsme na tom stejně jako v ti v Mitfordu: můžeme žít v naději, s očekáváním dobrých věcí a v jistotě, že i když se to dnes nepodařilo, Pán Bůh nám třeba dá šanci ještě zítra: příležitost k modlitbě, k návštěvě nemocných, příležitost uvařit něco dobrého a pozvat přátele nebo projevit lásku jinak, a tím změnit smutek nebo hněv v překvapenou vděčnost.

Ester Čašková